

DECIZIA nr. 658 / 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de **x**,
cu sediul in xxx,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x/24.04.2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata in data de 01.04.2013 cu adresa nr. x/01.04.2013 de catre Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul D.G.F.P.M.B. cu privire la contestatia x.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de 23.04.2012 si inregistrata sub nr. x/24.04.2013 il constituie decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. x/13.03.2012, comunicata in data de 22.03.2012, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **x**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. x/13.03.2012, organele de specialitate din cadrul Serviciului de administrare a contribuabililor nerezidenti au respins la rambursare TVA in suma de x lei, solicitata la rambursare de catre firma **x** prin cererea inregistrata sub nr. x/21.07.2011 cu numarul de referinta x.

II. Prin contestatia formulata, **x** arata ca este o societate din Germania, nu are sediu fix in Romania si nu este inregistrata in scopuri de TVA in Romania.

In anul 2010 a derulat relatii economice cu SC x SRL constand in vanzari de echipamente electronice pentru domeniul "do -it-yourself" si echipamente de gradina in baza unui contract de furnizare incheiat la nivel de grup. Livrarile au avut loc catre SC x SRL, care a distribuit produsele sucursalelor sale din Romania.

x in calitate de furnizor al SC x SRL preia de la clientii SC x SRL produsele defecte in cadrul garantiei, prin intermediul firmei de service x SRL

(denumire anterioara SC x SRL). O parte din produsele defecte sunt returnate catre x, iar o parte sunt distruse in Romania de catre societatea de service.

La momentul constatarii de defecte SC x SRL a emis facturi de retur catre x in baza contractului de furnizare intre parti. In ceea ce priveste plata facturilor de retur, xa inapoiat pretul initial primit pentru aceste produse prin deducerea de catre SC x SRL a contravalorii retururilor din urmatoarele facturi scadente ale societatii x.

Pentru partea de returnari care nu a parasit Romania, SC x SRL a emis facturi cu TVA conform legislatiei romane in vigoare, astfel incat x GmbH a platit TVA in Romania pentru care este indretatita sa solicite rambursare.

Desi in scopul clarificarii situatiei, contestatara arata ca a transmis organului fiscal toate informatiile suplimentare solicitate, cererea de rambursare a fost respinsa pe motiv ca documentele prezentate nu sunt suficiente pentru a stabili daca bunurile din facturile ce au facut obiectul cererii au fost distruse pe teritoriul Romaniei sau daca au fost livrate catre alte persoane.

Contestatara precizeaza ca facturile de retur emise de SC x SRL au scopul de a corecta livrarile initiale si baza impozabila a acestora, acesta fiind motivul pentru care in facturi este inregistrata mentiunea "factura aferenta retur", iar aceste returnari nu parasesc Romania motiv pentru care au fost facturate cu TVA. Bunurile ce fac obiectul facturilor de retur in cauza au fost preluate de SC x SRL de la sucursalele locale ale SC x SRL si au fost distruse prin predare ca si rebuturi la SC x SA.

In privinta activitatii desfasurate in Romania, societatea contestatara a declarat pe propria raspundere natura operatiunilor desfasurate, din care reiese ca nu a livrat bunuri si nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul Romaniei, cu exceptia operatiunilor prevazute la alin. (1) lit. c) pct. 1 si 2 de la pct.49 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI , aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

Contestatara invoca art. 138 lit.b) din Codul fiscal care precizeaza situatiile in care se reduce baza de impozitare a TVA si sustine ca in cazul de fata returnarile, la care se face referire in facturile emise de SC x SRL, provin din produse defecte. In fapt, in aceasta situatie are loc o anulare a operatiunii initiale de vanzare, respectiv se restituie pe de o parte produsul defect de catre cumparatorul SC x SRL catre contestatara si pe de alta parte se restituie de catre x pretul incasat in calitate de furnizor.

Avand in vedere prevederile legale aplicabile, SC x SRL a tratat aceste facturi ca pe livrari separate si a evidentiat TVA pe facturi pentru produse care nu parasesc teritoriul Romaniei. Substanta economica a acestor tranzactii este in fapt aceea de a corecta o tranzactie anterioara si nu o livrare de sine statatoare, respectiv nu reprezinta achizitii ale x, ci corectii ale bazei de impozitare initiale, ceea ce impune reconsiderarea tranzactiei invocand art.11 alin.(1) din Codul fiscal.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se țin următoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca o persoana juridica impozabila nerezidenta, care nu este inregistrata in scopuri de TVA in Romania poate beneficia de rambursarea taxei aferenta bunurilor livrate in regim intracomunitar, returnate de cumparator si nerestituite pe motiv ca au fost considerate deseuri, in conditiile in care societatea nu face dovada ca bunurile au fost distruse iremediabil si ca nu mai pot fi introduse in circuitul economic.

In fapt, prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x/x.2012, organele fiscale au respins la rambursare TVA în suma de x lei, solicitată de firma x prin cererea înregistrată sub nr. x/21.07.2011 aferentă perioadei ianuarie - decembrie 2010.

Motivul menționat în decizie este faptul că pentru facturile fiscale de la pozițiile 1-24 din cererea înregistrată sub nr. x/21.07.2011, societatea nerezidentă nu a prezentat documente justificative care să ateste că bunurile achiziționate înscrise în facturile pentru care se solicită rambursarea au fost distruse pe teritoriul României sau livrate către alte persoane, deși acestea i-au fost solicitate prin cererile de informații suplimentare nr. x/23.09.2011 și nr. x/16.11.2011.

In drept, potrivit art. 147² alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare și ale pct. 49 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI , aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

Codul fiscal:

"Art. 147². - a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;

(1) **In condițiile stabilite prin norme:**

a) **persoana impozabilă neinregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate; [...]**".

Norme metodologice:

"49. În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal **orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate** pentru importuri și **achiziții de bunuri/servicii efectuate în România**. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au

fost achizitionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, **daca persoana impozabila respectiva îndeplineste cumulativ urmatoarele conditii:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activitatii sale economice sau un sediu fix de la care sa fi efectuat operatiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau resedinta sa obisnuita;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrata si nici nu este obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri si nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu exceptia urmatoarelor operatiuni:

1. prestarea de servicii de transport si de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-f), h)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) si art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri si prestarea de servicii catre o persoana care are obligatia de a plati TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se ramburseaza:

a) taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata incorect;

b) taxa pe valoarea adaugata facturata pentru livrari de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 si 144¹ din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adaugata facturata agentilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplica regimul special de taxa, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152¹ din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata ulterior înregistrarii în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplica prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

(3) Se ramburseaza oricarei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adaugata achitata pentru achizitii de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în masura în care bunurile si serviciile respective sunt utilizate pentru urmatoarele operatiuni:

a) operatiuni rezultate din activitati economice pentru care locul livrarii/prestarii se considera ca fiind în afara României, daca taxa ar fi deductibila, în cazul în care aceste operatiuni ar fi fost realizate în România;

b) operatiuni efectuate catre o persoana care are obligatia de a plati TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizitiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ si 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibila pentru rambursare în România, o persoana impozabila nestabilita în România trebuie sa efectueze operatiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilita. În cazul în care o persoana impozabila nestabilita în România efectueaza, în statul membru în care este stabilita, atât operatiuni care dau drept de deducere, cât si operatiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa

numai acea parte din TVA rambursabila conform alin. (3) care corespunde operatiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determina conform alin. (4), respectiv în aceleasi conditii ca si cele aplicabile pentru operatiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obtine o rambursare a TVA în România, persoana impozabila care nu este stabilita în România adreseaza o cerere de rambursare pe cale electronica si o înainteaza statului membru în care este stabilita, prin intermediul portalului electronic pus la dispozitie de catre statul membru respectiv.”

“(22) În cazul în care organul fiscal competent din România considera ca nu are toate informatiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronica, informatii suplimentare, în special de la solicitant, dar si de la autoritatile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevazute la alin. (21). În cazul în care informatiile suplimentare sunt cerute de la o alta sursa decât solicitantul sau o autoritate competenta dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai daca destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Daca este necesar, se pot solicita alte informatii suplimentare. Informatiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care exista îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratetea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevazute la alin. (11) nu se aplica.

(23) Informatiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o luna de la data la care solicitarea de informatii suplimentare este primita de cel caruia îi este adresata.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informatii suplimentare, acesta comunica solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de doua luni de la data primirii informatiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit raspuns la cererea sa de informatii, în termen de doua luni de la data expirarii termenului prevazut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie sa fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de catre statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informatii suplimentare, acesta comunica solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii”.

“(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata, prevazuta în Directiva 2006/112/CE, catre persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicata în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L44 din 20 februarie 2008 și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul

membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie 2010.”

Conform dispozițiilor legale antecitate, legiuitorul a stabilit o procedura specifică prin care persoanele impozabile stabilite într-un stat membru pot solicita rambursarea TVA achitată pentru livrări de bunuri, prestații de servicii sau importul de bunuri efectuate în beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, solicitare supusă unor condiționalități specifice acestui tip de rambursare, și anume: persoanele în cauză să nu fie înregistrate sau să nu aibă obligația înregistrării în scopuri de TVA în statul caruia i se solicită rambursarea, să nu efectueze livrări de bunuri sau prestații de servicii în perioada pentru care solicită rambursarea, pentru care locul livrării sau prestații este în statul membru caruia i se solicită rambursarea, să depună cererea de rambursare în termenul legal și să îndeplinească anumite formalități specifice (depunerea cererii pe un format cu un anumit conținut, la care se anexeze toate documentele aferente, să răspundă solicitării organului fiscal, să depună documentele care să evedențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a carei rambursare se solicită, etc.).

De asemenea, se reține că solicitantul rambursării de TVA trebuie să furnizeze atât informațiile din cererea de rambursare, cât și eventualele informații suplimentare/documente solicitate de către compartimentul de specialitate, iar cererea de rambursare se soluționează cu analiză documentară.

În speta sunt incidente și prevederile art.126 și art. 128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Art. 126. - **(1)** Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

“Art. 128 - (8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promotionale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstratii la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul actiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum si alte destinatii prevăzute de lege, în conditiile stabilite prin norme."

Norme metodologice:

"(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele conditii:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile si nu mai intră în circuitul economic."

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, se retine ca sunt operatiuni impozabile in Romania operatiunile care indeplinesc cumulativ cele patru conditii legale, respectiv reprezinta o livrare de bunuri sau o prestare de servicii cu plata, livrarea sau prestarea se efectueaza in Romania, de o persoana impozabila, iar livrarile de bunri si prestarile de servicii sa rezulte dintr-o activitate economica.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca societatea nerezidenta a livrat intracomunitar catre SC x SRL bunuri reprezentand echipamente electrice si de gradina, bunuri pe care SC x SRL le-a distribuit sucursalelor sale din Romania. Urmare constatarilor efectuate la beneficiari, bunurile defecte au fost returnate in baza avizelor de insotire a marfurilor emise catre x (cu mentiunea produsele raman in tara, urmeaza factura) si facturate catre x cu mentiunea « factura aferenta retur ».

Societatea nerezidenta a renuntat la returul fizic al produselor, precum si la plata acestora, aratand ca bunurile au fost preluate de societatea de service SC x SRL in vederea distrugerii lor, anexand ca dovada declaratiile date de SC x SRL si facturile nr. x/06.01.2011 si nr.x/201.01.2011 emise de SC xSRL.

In speta dedusa analizei se retine faptul ca prin cererea de informatii nr. x/23.09.2011, organele fiscale au solicitat societatii nerezidente informatii suplimentare privind operatiunile realizate de societatea nerezidenta in Romania si prezentarea documentelor din care sa rezulte natura operatiunilor pentru care au fost emise cele 24 de facturi, contractele/comenzile care au stat la baza emiterii facturilor pentru fiecare operatiune realizata pe teritoriul Romaniei, explicatii insotite de documente justificative cu privire la circuitul ulterior al bunurilor achizitionate (facturi, documente de transport, contracte, etc), situatii de lucrari/devize/orice documente care au stat la baza emiterii facturilor, iar in cazul in care acestea se refera la prestari servicii, explicatii insotite de documente justificative referitoare la activitatea economica desfasurata de societatea nerezidenta pe teritoriul tarii, orice documente necesare identificarii operatiunilor realizate de persoana impozabila nerezidenta pe teritoriul Romaniei,

documentele de plata aferente facturilor inscrise in anexa cererii de rambursare, situatii centralizatoare, facturi centralizatoare sau anexe la documentele de plata in vederea identificarii modului de plata a acestora.

Urmare adresei de raspuns a societatii, prin cererea de informatii nr.x/16.11.2011, acelasi organ fiscal solicita noi informatii suplimentare, printre care si natura operatiunilor realizate de firma x si pentru care au fost emise facturile inscrise in lista operatiunilor solicitata la rambursare si anume daca aceste operatiuni se refera la prestari de servicii constand in reparatii asupra bunurilor defecte sau retur de marfa, modalitatea/locul de plecare al bunurilor, prin care x a livrat catre **SC x SRL** echipamente electrice si cele de gradina, locul unde se livreaza aceste bunuri cand se constata ca ele sunt defecte, avand in vedere ca in unele avize de expeditie este inscrisa SC x SRL din Valcea, ce se intampla cu bunurile la care s-au constatat defectiuni , explicatii si documente justificative din care sa reiasa in totalitate natura tuturor operatiunilor realizate de x, modalitatea de plata a facturilor.

In ceea ce priveste dreptul contestatorilor de a depune probe noi in sustinerea cauzei, sunt incidente prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se precizeaza:

"Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora."

Potrivit dispozitiilor legale antecitate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege. In acelasi timp, contestatarii pot depune in sustinerea cauzei documente noi si probe noi, chiar daca acestea anterior nu au fost cercetate de organele fiscale, caz in care organului fiscal care a efectuat activitatea de documentare/control/analiza i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

Desi in sustinerea contestatiei, societatea contestatara anexeaza si declaratiile date de SC x SRL (actuala SC x SRL) prin care declara ca bunurile defecte cuprinse in avizele primite de la diferitele sucursale (magazinele x Ploiesti, Suceava, Iasi, Sibiu, Bacau, Craiova, etc) ale **SC x SRL** au fost distruse pe teritoriul Romaniei, nu pot fii retinute ca reprezentand dovada distrugerii lor efective, in conditiile in care societatea contestatara nu a prezentat niciun contract din care sa rezulte natura relatiilor contractuale cu SC x SRL, procesului verbal întocmit de o comisie organizata în acest scop pe baza deciziei conducatorului firmei prin care s-a constatat distrugerea bunurilor defecte, etc.

Acest fapt nu reiese nici din cele doua facturi invocate de contestatara, respectiv facturile nr. x/06.01.2011 si nr.x/201.01.2011, prin care SC x SRL a predat la SC x Valcea SA produsele reprezentand "deseuri scule electrice" a

caror cantitate este exprimata in kg , fara a exista niciun element de identificare cu bunurile care au facut obiectul facturilor emise in perioada iunie-august 2010 si in baza carora societatea nerezidenta a solicitat rambursarea TVA, intrucat facturile de retur emise de **SC x SRL** in anul 2010 cuprind produsele detaliate pe articole si exprimate in numar de bucati, asa reiese din anexele celor 24 de facturi inscrise in cererea de rambursare, nu argumenteaza decalajul intre data emiterii facturilor de retur catre contestatara si data predarii deseurilor de catre societatea de service.

Se retine ca, societatea contestatara, desi avea obligatia sa demonstreze ca sunt îndeplinite conditiile pentru aplicarea prevederilor pct. 49 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI , aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, nu a depus nici cu ocazia analizei documentare, nici nu a anexat la contestatia formulata documente din care sa rezulte ca sunt indeplinite cumulativ aceste conditii.

Or, singurele documente anexate in sustinerea contestatiei sunt facturile solicitate la rambursare aferente retururilor si anexele aferente acestora, avizele de insotire a bunurilor ce fac obiectul achizitiilor pentru care au fost emise facturile din cererea de rambursare, declaratiile contestatarii cu privire la distrugerea bunurilor incluse in avizele de expeditie a bunurilor, documente justificative pentru compensarea valorii facturilor de retur marfa cu sumele achitate pentru marfurile livrate catre **SC x SRL**, explicatii referitoare la activitatea economica desfasurata de societatea nerezidenta pe teritoriul romniei, comanda nr.x/2010 tradusa partial, **din niciunul dintre acestea nerezultand** cauzele depreciilor si faptul ca aceasta au fost distruse iremediabil si nu mai intra in circuitul economic.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca in mod corect organul fiscal a constatat ca societatea nerezidenta nu are dreptul la rambursarea sumei de x lei.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei, argumentele societatii privind aplicarea dispozitiilor art. 138 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Conform acestor dispozitii legale:

"Art. 138. - Baza de impozitare se reduce în următoarele situatii:

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, în condițiile anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză, declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, sau în urma unui arbitraj, ori în cazul în care există un acord scris între părți."

Mai mult, normele metodologice date in aplicarea acestui articol, aprobate prin HG nr. 44/2004, precizeaza ca:

"20. (1) În situatiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării, sau după facturarea livrării/prestării chiar dacă livrarea/prestarea nu au fost efectuate dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidentele persoanei

impozabile. **În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.**

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) și art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a)-c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare. "

În sensul dispozițiilor art. 138 lit. b) din Codul fiscal, returnarea de bunuri este tratată ca refuz total sau parțial din motive legate de calitatea, cantitatea sau prețul bunurilor livrate, ori în cazul în speta nu este vorba nici de o anulare a operațiunilor inițiale, neexistând în acest sens o hotărâre judecătorească sau arbitrală ori un acord scris între părți.

Drept pentru care, urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesustenută cu documente, contestația formulată de x pentru TVA respinsă la rambursare în suma de x lei prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x/13.03.2012.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul, art. 128, art.138, art. 147² alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 20 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare și art. 216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată și nesustenută cu documente, contestația formulată de x pentru TVA respinsă la rambursare în suma de x lei prin Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x/13.03.2012

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.